

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/76/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121398671
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6121398671.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Passerati, s. r. o., so sídlom Žilina, Závodská cesta č. 3911/24, IČO: 52 309 304, zastúpeného splnomocneným zástupcom: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta č. 3911/24, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, ul. Karadžičova č. 17, IČO: 31 383 408, zastúpeného splnomocneným zástupcom: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Štefánikova č. 8, IČO: 36 853 186, o zaplatenie sumy 415,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 41C/60/2021-79 zo dňa 15. novembra 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 41C/60/2021-79 zo dňa 15.11.2021 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 415,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 415,68 eur od 27.11.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania (výrok II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 25.08.2021 domáhal rozhodnutia, ktorým by žalovaného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť mu sumu 415,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 415,68 eur od 27.11.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že dňa 22.09.2020 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. VW Tiguan EČV: ZA142GD, ktorého držiteľom bola poškodená X. Q. a to prevádzkou motorového vozidla zn. BMW X6 EČV: DK854BR, v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodená nechala vykonať opravu uvedeného motorového vozidla v autoservise, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 7/2020 zo dňa 05.10.2020, na základe ktorej jej žalobca prenajal náhradné motorové vozidlo, a to zn. KIA ceed SW EČV: BL296TY v čase od 05.10.2020 do 19.10.2020 a to v zmysle protokolu o nájme č. 7/2020 za sumu 50,- eur denne a za jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- eur. V čase opravy od 05.10.2020 nemohla poškodená s motorovým vozidlom disponovať až do odovzdania vozidla dňa 19.10.2020, po doručení krycieho listu. Po dobu trvania nájmu poškodená nemala k dispozícii iné vozidlo, nájom bol nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 0052020 zo dňa 20.10.2020 splatnú dňa 20.10.2020 na sumu 780,- eur za dobu od 05.10.2020 do 19.10.2020, t.j. 15 dní, v ktorej bol zahrnutý aj jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Poškodená

zároveň dňa 20.10.2020 odplatne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov vo faktúre č. 0052020 za nájom vo výške 780,- eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej z faktúry č. 0052020 v zmysle bodu 5 zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2020 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 780,- eur, ktorej postúpenie poškodená oznámila žalovanému. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 20.10.2020. Žalovaný listom zo dňa 11.11.2020 oznámil žalobcovi, že mu bude poukázaná náhrada škody za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 364,32 eur bez DPH. Poistné plnenie krátil o 4 dni nájmu, o náklady, ktoré by vznikli používaním vlastného motorového vozidla a tiež čo do výšky denného nájmu, ktoré akceptoval vo výške 36 eur/deň. Dňa 11.11.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 364,32 eur. Žalobca mal za to, že je aktívne vecne legitimovaný v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovaného a vzhľadom k tomu, že žalovaný mu neposkytol plnenie v rozsahu zodpovedajúcom jeho pohľadávke z titulu náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla, a to vo výške 415,68 eur, predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 780,- eur a poskytnutým plnením vo výške 364,32 eur. Uviedol, že poškodená bola nútená si prenajať náhradné motorové vozidlo. Mal za to, že dojednané nájomné predstavuje skutočnú škodu. Náklady vo výške 780,- eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže po uvedenú dobu bol vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania od 27.11.2020. Dňa 11.11.2020 oznámil žalovaný skončenie prešetrovania poistnej udalosti poškodenému, bol povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní od skončenia prešetrovania poistnej udalosti.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu nárok žalobcu neuznával v celom rozsahu a považoval ho za nedôvodný. Namietal dĺžku nájmu, dĺžku opravy ako aj výšku denného nájomného. Rovnako aj nedôvodnosť poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla. Za dôvodné od poistného plnenia považoval odpočítanie pevných nákladov. Tiež namietal nepreukázanie nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla. Poukázal na to, že oprava vozidla trvala do 15.10.2020, nájomné však žalobca uplatňuje do 19.10.2020. Mal za to, že žalobcovi nárok na úroky z omeškania nevznikol nakoľko on si svoju povinnosť splnil a do omeškania sa nedostal.

4. Žalobca v replike označil odpor žalovaného za nedôvodný. Zdôraznil, že poškodená prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného, a teda nájom náhradného vozidla bol nutný. Náhradné vozidlo využívala na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo. Nie je tak možné od nej spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bola obmedzená v užívaní svojho vlastníctva a aby upustila od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Poškodená si tak musela prenajať motorové vozidlo od neho, nemal iné voľné vozidlo, ktoré by poškodené vozidlo nahradilo. Krátenie plnenia zo strany žalovaného tak označil za neoprávnené a svojvoľné. Tento si svojvoľne určil dobu trvania nájmu. Poškodená nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla a jeho zotrvanie v autoservise. Postup prác v servise je tiež závislý od ďalších faktorov ako napr. počet objednávok, personálne obsadenie, technická vybavenosť, pričom ide o objektívne okolnosti a nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Bežnou praxou autoservisov je vydať opravené motorové vozidlo až po vydaní krycieho listu. Dĺžka prenájmu je tak v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu a poskytnutím poistného plnenia. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Žalovaný vôbec nebral do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bola poškodená v dôsledku ňou nezavinenej situácie vylúčená z užívania vozidla. Vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodená ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Skutočnou škodou bolo vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty likvidátora. Poškodená v danej veci ukončila nájom a náhradné vozidlo vrátila skôr ako jej bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Náklady za prenájom náhradného vozidla bolo nutné považovať za účelne vynaložené minimálne do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením čiastky zodpovedajúcej vzniknutej škode. Náklady za prenájom by poškodenému nevznikli, keby poškodená mohla používať svoje motorové vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bola však poškodená vylúčená z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil prenájomom. Do nepriaznivého stavu sa poškodená dostala konaním poisťovne žalovaného. Žalobca za dôvodnú považoval aj výšku denného nájmu. Poškodená nebola povinná hľadať opravovňu s najrýchlejšou dobou opravy a najlacnejšiu požičovňu vozidiel. Nájom mohol byť

najskôr uhradený dňa 22.10.2020 a k uvedenému dátumu najskôr opravené vozidlo vrátené poškodenéj. Mal za nezmyselné, aby poškodená preukazovala a dokladovala každú jednu cestu, ktorú uskutočnila požičaným vozidlom, a aby následne poisťovňa vyhodnocovala či bola cesta nevyhnutná alebo nie. Bolo nutné si uvedomiť, že pri škodovej udalosti sa jedná o náhodnú udalosť, v dôsledku ktorej je poškodený vylúčený z užívania svojho vozidla. Mal za logické, že keď niekto vlastní vozidlo má ho za účelom osobnej prepravy. Skutočnosť, či poškodený potrebuje alebo nepotrebuje náhradné vozidlo je na zvážení poškodeného, nie poisťovne. Mal tiež za to, že z predložených cenníkov vyplývali obvyklé ceny obdobných motorových vozidiel v predmetnom mieste a čase. Podľa žalobcu náhrada pevných nákladov je súčasťou skutočnej škody v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Poukázal na to, že nie je zrejmé ako dospel žalovaný k ich určeniu/výpočtu. Rovnako v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou bol poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, nakoľko nebyť dopravnej nehody, takéto náklady by nevznikli. Úroky z omeškania považoval za dôvodné.

5. Žalovaný v duplike zotrval na doterajšej argumentácii v spore prezentovanej v podanom odpore. Zdôraznil, že nebol dôvod na prenájom vozidla po ukončenej oprave 15.10.2020. Nebol preukázaný dôvod, pre ktorý autoservis poškodenéj nemohol vydať vozidlo. Poškodenému nevzniká refundácia za akékoľvek obdobie. Tiež trval na tom, že nevyhnutnosť prenájmu nebola preukázaná. Navrhol výsluch poškodenéj. Za nedôvodný považoval poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Taktiež nárok žalobcu na úroky z omeškania.

6. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi. Vec posúdil podľa zákonných ustanovení (§ 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákona č. 381/2001 Z. z.“), § 420, § 427, § 442 ods. 1, § 443, § 524 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“).

7. V prvom rade dospel k záveru, že žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný a to v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.10.2020, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) v zmysle čl. 4, 5 zmluvy. Postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 20.10.2022. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu táto bola na strane žalovaného rovnako daná a vyplývala priamo z § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

8. V danej veci nebolo sporné, že poškodený dňa 05.10.2020 uzavrel zmluvu o nájme č. 7/2020, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn. KIA ceed SW, a to na obdobie od 05.10.2020 do 19.10.2020, pričom nájom skončil dňa 19.10.2020. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0052020 za prenájom vozidla v dĺžke 15 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 50,- eur s jednorázovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30,- eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 780,- eur. Aj z vystavenej faktúry č. 0052020 bolo zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo zn. KIA ceed SW od 05.10.2020 do 19.10.2020. Žalovaný oznámil poškodenému skončenie šetrenia poistnej udalosti dňa 11.11.2020 a uvedeného dňa zároveň poškodenému poukázal poistné plnenie vo výške 364,32 eur.

9. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd nezistil neprimeranosť odplaty za nájom vozidla. Úprava nájmu bola dohodnutá ako odplata za deň nájmu vozidla. Z nájomnej zmluvy č. 7/2020 vyplývala sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo zn. Kia ceed SW. Skonštatoval, že cena denného nájmu 50,- eur bola podľa vykonaného dokazovania predloženými cenníkmi k prenájmu obdobných vozidiel v danom čase a mieste primeraná a obvyklá. Súd nárok žalobcu posúdil za opodstatnený a náklady nájomného posúdil za nutné a účelne vynaložené náklady a v primeranej výške. Taktiež aj jednorázový poplatok 30,- eur účtovaný prenajímateľom vozidla bol opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla a teda skutočne vzniknutou škodou v súvislosti so škodovou udalosťou.

10. Spornou nebola ani skutočnosť, že poškodený užíval vozidlo po dobu 15 dní, t.j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu, ukončenia opravy a vydania krycieho listu.

11. Žalovaný urobil spornou skutočnosť účelnosti celkovej doby nájmu - užívania vozidla, nakoľko priznal nárok v rozsahu iba 10 dní namiesto 15 dní. Podľa súdu na to, že z predložených listín nepochybne vyplývala nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodeným, keďže vozidlo mala poškodená nutné k dispozícii do 19.10.2020, tak ako to vyplývalo z čestného prehlásenia. V tomto smere vzhľadom na predložené dôkazy nevidel dôvod k nevyhnutnosti prenájmu vypočúvať poškodenú. Bolo nesporné, že poškodená prenajatý automobil používala na taký istý účel ako svoje poškodené vozidlo. Táto nemohla ovplyvniť dĺžku opravy, jedná sa o objektívnu skutočnosť, na ktorú nemohla mať ako poškodená vplyv a teda nemohlo byť na jej ťarchu znižovať poistné plnenie, že servis

opravoval motorové vozidlo určitý čas. Poškodená bola obmedzená na svojom majetku konaním poistenca žalovaného. Súd nevidel logický dôvod prenášať zodpovednosť a ťarchu na poškodenú, ktorá nezavinila vznik škody. Taktiež ani dôvod zaťažovať poškodenú a tiež žalobcu preukazovaním primeranej dĺžky opravy. Nepriznanie poistného plnenia v rozsahu nájmu 5 dní preto vyhodnotil ako nedôvodné. Zdôraznil, že pokiaľ ide o oprávnenú dobu nájmu, resp. oprávnené obdobie, počas ktorého bolo možné preplatenie nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla, mal v zmysle textácie § 11 ods. 6, 7 zákona č. 381/2001 Z. z. za to, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o poistnom plnení a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok poškodenému ako oprávnenému. Podľa súdu až do momentu, kým poisťovateľ poškodenému neoznámí ukončenie poistnej udalosti, neoznámí poistné plnenie a v akej výške mu poistné plnenie poskytne a neposkytne poistné plnenie, má poškodený nárok na náhradné vozidlo. Až odo dňa nasledujúceho po tomto oznámení poškodený nemá nárok na náhradné vozidlo a od tohto momentu poškodenému teda nevzniká ani právo na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla. Z výsledkov vykonaného dokazovania v danej veci bolo zrejmé a medzi stranami sporu zároveň aj nesporné, že žalovaný vybavil poistnú udalosť dňa 11.11.2020 a poistné plnenie uhradil rovnako dňa 11.11.2020. Oprávnená doba nájmu bola tak minimálne do 11.11.2020. Uvedené bolo časovo neskôr ako prevzatie motorového vozidla dňa 19.10.2020. Podľa názoru súdu až deň pripadajúci na deň oznámenia o poistnom plnení, kedy sa žalobca mohol oboznámiť s výsledkami šetrenia a výškou poistného plnenia a deň reálneho vyplatenia poistného plnenia je dňom rozhodujúcim na posúdenie oprávnenosti dĺžky nájmu. Mal tak za to, že v danej veci podľa vykonaného dokazovania najskôr až dňom 11.11.2020 sa poškodený dozvedel, resp. mohol dozvedieť o ukončení poistnej udalosti a výške poistného plnenia. Žalobca mal tak právo na preplatenie prenájmu motorového vozidla za celú dobu užívania náhradného motorového vozidla, t.j. od 05.10.2020 až do dňa 19.10.2020 tak ako si v žalobnom návrhu uplatnil. Za potrebné považoval súd uviesť, že poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, za ktorú žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti a vyplatil škodu, a preto mu nemohlo byť na škodu, že mal na tento čas zapožičané náhradné motorové vozidlo. Zdôraznil, že sa jedná o časovú súvislosť riešenia likvidácie škodovej udalosti, ktorú poškodený nemôže nijak ovplyvniť. Navyše poškodený nemôže nijako ovplyvniť ani dĺžku opravy poškodeného vozidla. Rovnako tak vydanie vozidla autoservisom až po doručenie krycieho listu, čo je zaužívaná a bežná prax. Z uvedeného dôvodu nevykonal dokazovanie za účelom primeranosti dĺžky nájmu v spojitosti s primeranosťou dĺžky opravy.

12. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že žalovaný uhradil autoservisu faktúru č. 0052020 splatnú dňa 20.10.2020. Z predložených listín nepochybne vyplývala nevyhnutnosť a potreba prenajatého vozidla poškodenou, keďže vozidlo mala poškodená nutne k dispozícii do 19.10.2020. Poškodená si tak uplatnila prenájom vozidla do 19.10.2020 dôvodne a preto mu súd tento nárok priznal. Nevidel dôvod zisťovať každú jednu cestu vykonanú poškodenou v rozhodnom čase a posudzovať jej dôvodnosť. Takéto oprávnenie jednoznačne nespadá do právomoci žalovaného vo vzťahu k výške poistného plnenia. Bolo nepochybné, že poškodená dopravnou nehodou, ktorú nezavinila, prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo zaužívaným spôsobom. Bola tak preukázaná nevyhnutnosť prenájmu náhradného motorového vozidla tak, aby poškodená mohla pokračovať vo svojom zaužívanom bežnom režime. Bolo nemysliteľné, že poškodená by mala preukazovať každú jednu uskutočnenú cestu, kilometer, či potrebu motorového vozidla v jeho bežnom živote za účelom preukázania nevyhnutnosti prenájmu vozidla. Dôležitým v danej veci bolo, že žalovaný (správne poškodený - poznámka odvolacieho súdu) nevyhnutne a preukázateľne v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezavinil, potreboval náhradné vozidlo od 05.10.2020 do 19.10.2020, za ktoré preukázateľne zaplatil nájom a teda vznikla mu skutočná škoda v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou.

13. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 364,32 eur bola potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 415,68 eur dôvodne (uplatnená suma 780,- eur - priznaná suma 364,32 eur = 415,68 eur). Toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“.

14. Pokiaľ žalovaný namietal výšku denného nájmu, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Z predložených cenníkov vyplývalo, že cena nájmu vozidiel zn. KIA ceed SW sa pohybuje cca okolo 50,- eur. Nebolo povinnosťou poškodeného hľadať najlacnejšiu poisťovňu, stačí, že cena je obvyklá a primeraná v danom čase a mieste. Súd mal za to, že denný nájom za prenajaté

vozidlo zn. KIA ceed SW v sume 50,- eur nemožno vyhodnotiť vzhľadom na predložené cenníky ako neprímerané.

15. Posúdil tak, že skutočná výška v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti bolo podstatné to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou bolo vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemal nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Podľa súdu by bolo absurdné požadovať od poškodeného, ktorý je poškodením inou osobou obmedzovaný v jeho vlastníckom práve, aby pri zabezpečení náhradného vozidla sa „zdržoval“ hľadaním a porovnávaním viacerých požičovní. Súd mal tak vykonaným dokazovaním riadne preukázanú dobu a výšku denného prenájmu a ich dôvodnosť, pričom z listín, ako je faktúra, či čestné prehlásenie poškodeného a tiež protokol, či predložené cenníky vyplývala dĺžka opravy, opodstatnenosť dĺžky nájmu, ako aj dôvodnosť výšky denného nájmu.

16. Pokiaľ išlo o odpočet pevných nákladov vo výške 31,68 eur, dôvodnosť odpočtu v tejto konkrétnej výške nebola žalovaným preukázaná. K uvedenému bol predložený len individuálny ničím predložený výpočet žalovaného, avšak nebolo preukázané, že spôsob výpočtu bol aj správny. Navyše súd nevidel ani dôvod pri dopravnej nehode, škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo, v dôsledku ktorej možno očakávať aj pokles hodnoty predmetného motorového vozidla, ktorý poškodený nezavinil, znižovať poisťné plnenie ešte aj o pevné prevádzkové náklady, spočívajúce v ušetrovaných nákladoch za nepoužívanie vlastného vozidla počas opravy. Mal za to, že pri škodovej udalosti nie je možné pevné prevádzkové náklady odčítať, tak ako je to napr. pri cestovných náhradách, kde ku škodovej udalosti nedôjde.

17. Dokazovanie výsluchom poškodeného za účelom preukázania nevyhnutnosti prenájmu náhradného motorového vozidla súd nevykonal z dôvodu nadbytočnosti. Aj bez vykonania dokazovania v tomto smere mal dostatočne zistený skutkový stav na rozhodnutie vo veci.

18. Podľa súdu so splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody bol žalovaný v omeškaní, v Nadväznosti na čo si žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. Súd posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, a preto danú sadzbu osobitne nedokazoval. Taktiež, že žalovaný sa dostal do omeškania od 27.11.2020, keďže tento skončil šetrenie poisťnej udalosti dňa 11.11.2020, čiastočne plnil dňa 11.11.2020 odkedy začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 26.11.2020, ako si aj žalobca uplatnil. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poisťné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže svojvoľne poskytol nižšiu sumu, poníženú o 415,68 eur, a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. V tejto súvislosti súd poukázal na označené rozhodnutia súdov.

19. O nároku na náhradu trov konania rozhodol na základe ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 C. s. p. tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu a to v celom rozsahu. Domáhal sa, aby odvolací súd v zmysle § 388 C. s. p. rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

21. Vytýkal súdu, že jeho závery prezentované v odôvodnení rozhodnutia sú arbitrárne a jednostranné, vychádzajúce iba z argumentácie a dôkazných prostriedkov žalobcu. Súd žiadnym spôsobom nezohľadnil jeho procesnú obranu a ani sa s ňou nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia.

22. V rámci odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C. s. p. žalovaný uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie namietal nepreukázanie existencie dôvodov, pre ktoré by bol prenájom náhradného vozidla účelný a nevyhnutný aj po dni 15.10.2020. Akcentoval, že faktúra za opravu motorového vozidla zn. VW Tiguan bola vyhotovená už dňa 15.10.2020, tzn. že oprava motorového vozidla bola ukončená v daný deň (deň dodania tovaru/služby). Nebol tak dôvod na trvanie prenájmu náhradného motorového vozidla aj po ukončení opráv poškodeného motorového vozidla (15.10.2020). Poškodenej nič nebránilo, aby v uvedený deň uhradila všetky náklady za jeho opravu,

ktorých náhradu by si u neho potom uplatnila. Ďalej zdôraznil, že v čase ukončenia opravy ešte nebola cena za vykonané opravárske práce splatná. Podľa ust. § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka je obligatórnou podmienkou zádržného práva splatnosť pohľadávky veriteľa. Výnimka z tejto zákonnej požiadavky je stanovená v § 151s ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorá však v tejto veci zjavne nie je naplnená. Autoservis nebol oprávnený uplatňovať si zádržné právo k veci a poškodenej nič nebránilo vyzdvihnúť si svoje motorové vozidlo. Napriek uvedenému sa súd s jeho argumentáciou nevysporiadal a bez ďalšieho nekriticky ustálil, že trvanie nájmu náhradného vozidla do 19.10.2020 bolo dôvodné. Navyše v bode 29. odôvodnenia vyvodil preukázanie nevyhnutnosti a účelnosti prenajatia náhradného motorového vozidla do 19.10.2020 iba z čestného prehlásenia. Išlo však o jednostranné subjektívne tvrdenie poškodenej, ktoré nebolo spôsobilé relevantne preukázať namietanú skutočnosť. O to viac, že čestné vyhlásenie neobsahuje ďalšie relevantné informácie ako konkrétne dôvody a účel nájmu náhradného vozidla. Nemožno v tejto súvislosti akceptovať iba ničím neodôvodnené vyhlásenie poškodenej, že „prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný“. Navyše k nízkej dôkaznej sile jednostranného vyhlásenia poukázal aj na rozhodnutia, ktoré sú analogicky aplikovateľné aj v danom spore (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.08.2014 sp. zn. 6Sžf/59/2013 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžf/32/2016 zo dňa 16.01.2018). Žalovaný z opatnosti opätovne poukázal na právne závery prezentované v rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.03.2010 sp. zn. 25Cdo/3911/2007 s tým, že totožné stanovisko zaujal aj Krajský súd v Bratislave v uznesení zo dňa 30.04.2019 sp. zn. 10Co/124/2017, v ktorom uviedol, že skutočnú škodu je potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je daná akoukoľvek vyplatenou čiastkou nájomného, ale len výškou účelne vynaložených nákladov.

23. Ďalej žalovaný rozporoval výšku denného nájomného za prenajatie náhradného vozidla, ktorú žalobca bez ďalšieho stanovil na sumu 50,- eur na deň. Nestotožnil sa so záverom súdu v bode 32. odôvodnenia rozhodnutia. On (na rozdiel od žalobcu) v konaní predložil viaceré náhodne vybrané cenníky autopožičovní vyhladané a verejne dostupné na internete. Relevantne preukázal, že cena nájmu v prípade prenájmu motorového vozidla rovnakej kategórie sa pohybuje vo výške 27,- až 35,- eur/deň. Nebolo preto zrejme ako súd dospel k zisteniu, že cena 50 eur/deň bola obvyklá a primeraná v danom čase a mieste. Prevzal argumentáciu žalobcu a jeho procesnou obranou sa vôbec nezaoberal, resp. len pro forma. Navyše žalobcom predložený jediný cenník autopožičovne Náhradné vozidlo, s.r.o. nemožno v tomto konaní zohľadniť, keďže jeho konatelia sú totožní s konateľmi žalobcu. Takýto „dôkazný prostriedok“ spriazenej osoby nie je relevantný a už vôbec nie je možné výlučne na jeho základe dospieť k záveru o dôvodnosti nároku.

24. Podľa žalovaného pri účelnosti nákladov treba vychádzať z časového a cenového hľadiska. Časové hľadisko zohľadňuje celkovú dobu trvania nájmu. Cenové hľadisko zohľadňuje primeranosť jednotkovej ceny za prenájom vozidla. Účelnosť nákladov sa veľmi striktnie kvalifikuje v každom individuálnom prípade. Pre posúdenie, či náklady na nájom náhradného vozidla boli vynaložené nutne a účelne, závisí najmä od ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej, ani najdrahšej autopožičovne. Za primeranú dennú sadzbu nájomného sa vo všeobecnosti považuje priemerná trhovú sadzbu denného prenájmu vozidla v danom regióne.

25. Súd sa podľa žalovaného nezaoberal ani jeho tvrdením, že žalobca svojim konaním navyšuje výšku skutočnej škody o položky, ktoré poisťovateľ nie je povinný uhradiť z povinného zmluvného poistenia. Poplatok vo výške 30,- eur, ktorý si účtoval žalobca za pristavenie a prevzatie vozidla, nemožno refundovať v zmysle § 4 ods. 2 v spojení s § 15 zákona č. 381/2001 Z. z., keďže náhrada skutočnej škody je limitovaná účelnosťou a odôvodnenosťou vynaložených nákladov. Navyše musí ísť o nároky, ktoré sú *expressis verbis* vymedzené v citovanom ustanovení, čo náklady za pristavenie a prevzatie vozidla nie sú. Na uvedenom nič nemení ani to, že uvedený poplatok si žalobca účtuje pri každom uzavretí zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla.

26. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C. s. p. žalovaný uviedol, že súd navrhovaný dôkazný prostriedok - výsluch poškodenej Aleny Dikošovej ako svedkyne a to k okolnostiam zaobstarávania dĺžky a potreby prenájmu náhradného motorového vozidla - nevykonal s vágnym konštatovaním v bode 24. odôvodnenia, že „aj bez vykonania dokazovania v tomto smere mal dostatočne zistený skutkový stav na rozhodnutie vo veci samej“. Samotnú nevyhnutnosť dĺžky prenájmu motorového vozidla pritom vyvodil iba z jednostranného čestného prehlásenia poškodenej. Takýto procesný postup však nemožno akceptovať.

27. V rámci odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. žalovaný namietal aj priznanie úrokov z omeškania, ktoré sú v rozpore s ust. § 11 ods. 6 písm. a/, ods. 8, ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Nárok na úrok z omeškania je v danej veci vylúčený. On si splnil všetky svoje povinnosti poisťovateľa vo

vzťahu k poškodenej. V trojmesačnej lehote od oznámenia vzniku poistnej udalosti (02.11.2020) splnil listom zo dňa 11.11.2020 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. vylučuje nárok na úrok z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by si on neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Zdôraznil, že z jeho strany nejde o svojvoľný výklad ust. § 11 ods. 6 v spojení s § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. Prezentovaný záver vyplýva z aktuálnej rozhodovacej praxe (najmä rozsudky Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.02.2019 sp. zn. 1Cdo/212/2017 a sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018). Navyše ide o rozhodnutia, ktoré v rámci svojej rozhodovacej činnosti zohľadňujú všeobecné súdy na území celej republiky a tieto príkladmo označil. Podľa neho sa súd jeho relevantnou procesnou obranou a mnohopočetnou rozhodovacou praxou vôbec nevysporiadal a opätovne aj v tejto otázke vychádzal iba z tvrdení žalobcu. Z prezentovaných dôvodov bol preto podľa neho napadnutý rozsudok v tomto smere nepreskúmateľný, nezrozumiteľný a zaťažujúci vadou konania podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.

28. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 24.01.2022 navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a žalovaného zaviazat' zaplatiť mu trovy odvolacieho konania.

29. Konštatoval, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli akokoľvek spochybniť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvého stupňa. Okrem toho v odvolaní opakuje námietky, ktoré už vzniesol v podanom odpore a s ktorými sa súd riadne vysporiadal, v konaní pred súdom nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by nárok priznaný rozsudkom priznaný mohol akokoľvek spochybniť. Odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, postoj žalovaného však nemá vecné ani právne opodstatnenie.

30. V bode II. žalobca vo vzťahu k účelnosti vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla poukázal na závery odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017 sp. zn. 13Cob/110/2017. V prejednávanom spore bola určujúca skutočnosť, že sa poškodený dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav.

31. V súvislosti s dĺžkou trvania nájmu za opodstatnenú treba podľa žalobcu považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Poukázal na to, že až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré do sféry vplyvu poisťovne prejde zo sféry vplyvu poškodeného resp. autoservisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. V prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Z listinných dôkazov ním predložených (čestné prehlásenie poškodenej a oznámenie o poistnom plnení zo dňa 22.10.2020) vyplynulo, že poškodená ukončila prenájom náhradného vozidla a toto vrátila už dňa 19.10.2020, pričom opravené vozidlo si vyzdvihla až po úhrade poistného plnenia za opravu žalovaným dňa 22.10.2020. Žalovaný v konaní vôbec nepoprel skutočnosti vyplývajúce z označených dôkazov, tieto navyše v rámci svojej procesnej obrany ani nerozporoval. Jeho postup šetrenia poistnej udalosti nebol podložený nijakou argumentáciou, vysvetlením ani dôkazom, okrem poukazu na dátum vystavenia faktúry. V danom prípade nemožno konštatovať ani nedostatok príčinnej súvislosti, nakoľko keby klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy v servise, ktorého podmienky bola poškodená povinná akceptovať a v konečnom dôsledku by nebol nutný prenájom náhradného vozidla po dobu, po ktorú bola poškodená vylúčená z užívania predmetu svojho vlastníctva. Odovzdanie vozidla z opravovne nie je subjektívnou okolnosťou, nakoľko nejde o okolnosť, ktorú by vedel ovplyvniť práve poškodený. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nebolo možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla bolo nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného

vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania.

32. Pokiaľ ide o fakturovanú cenu denného nájomného argumentáciu žalovaného uvedenú v jeho odvolaní o tom, že sa súd nezaoberal jeho procesnou obranou, považoval žalobca za nedôvodnú. Rovnako ako žalovaný i on predložil súdu v konaní cenové ponuky za účelom preukázania primeranosti fakturovaného denného nájomného. Súd vec správne vyhodnotil, keď posúdil denné nájomné ako primerané. Zdôraznil tiež, že prieskum trhu prostredníctvom internetových cenníkov nemožno považovať v celom rozsahu za jediné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, keďže pri dlhšom trvaní nájmu poskytujú niektoré požičovne zľavu z nájomného, pričom bolo nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi prenájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi prenájomom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé, ako dlho bude nájom trvať. Cenu nájmu pritom môžu ovplyvniť aj ďalšie faktory ako model a výbava motorového vozidla, rok jeho výroby, počet najazdených kilometrov a pod. Zároveň súd správne poukázal na to, že poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, nemá povinnosť prenajať si najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť za situácie, kedy v dôsledku udalosti zapríčinennej klientom žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vlastného vozidla.

33. K nároku na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca uviedol, že právny názor žalovaného s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018 je podľa neho nesprávny. Predmetné rozhodnutie sa týka odlišnej skutkovej a právnej otázky v súvislosti s priznaním nemajetkovej ujmy a v ňom prijaté právne závery sú na tento skutkový stav neaplikovateľné. S argumentáciou žalovaného nie je možné súhlasiť s poukazom na rozhodovaciu prax súdov, pričom v tejto súvislosti poukázal na svoju argumentáciu prezentovanú v jeho podaniach pred súdom.

34. Žalovaný prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 10.02.2022 uviedol, že žalobca vo vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa doposiaľ relevantne nevyjadril (najmä v odvolaní).

35. Ohľadom neprimeranej výške dennej sadzby nájomného uviedol, že napadnutý rozsudok je založený na nesprávnych záveroch. V kontexte rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/3911/2007 bolo potrebné pre priznanie uplatneného nároku skúmať nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2016 sp. zn. 3MCdo/3/2015, v ktorom zvýraznil nasledovné: „Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej“. Pri účelnosti nákladov treba vychádzať z časového a cenového hľadiska. Časové hľadisko zohľadňuje celkovú dobu trvania nájmu, cenové hľadisko zohľadňuje primeranosť jednotkovej ceny za prenájom vozidla. Účelnosť nákladov sa veľmi striktnie kvalifikuje v každom individuálnom prípade. Pre posúdenie, či náklady na nájom náhradného vozidla boli vynaložené nutne a účelne, závisí najmä od ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej, ani najdrahšej autopožičovne. Za primeranú dennú sadzbu nájomného sa vo všeobecnosti považuje priemerná trhovú sadzba denného prenájmu vozidla v danom regióne. V prejednávanej veci predstavovala priemerná trhovú sadzba denného prenájmu vozidla sumu vo výške od 27,- eur do 35,- eur za deň. Ak teda on akceptoval dennú sadzbu nájomného vo výške 36,- eur, refundoval žalobcovi primerané (až nadpriemerné) nájomné. Kým on predložil do konania viaceré náhodné cenníky, ktoré potvrdzujú legitímnosť jeho postupu a správnosť likvidačného stanoviska, žalobca naproti tomu doložil iba cenník autopožičovne Náhradné vozidlo, s.r.o., ktorá je s ním spriaznenou osobou a vierohodnosť takéhoto dôkazného prostriedku je už na prvý pohľad spochybnená. Súd pritom na základe tohto nehodoverného dôkazného prostriedku žalobe vyhovel a arbitrárne opomenul uviesť, z akého dôvodu sa nezaoberal cenníkmi ním predloženými.

36. K neprimeranej dobe prenájmu žalovaný uviedol, že uznal opodstatnenosť prenájmu náhradného vozidla iba do 15.10.2020, kedy došlo k oprave poškodeného motorového vozidla. Poškodenej nič nebránilo, aby si v uvedený deň vyzdvihla svoje motorové vozidlo. Autoservis vykonávajúci opravu totiž nebol oprávnený zadržiavať vozidlo patriace poškodenej po vykonaní opravy, a to v súlade s § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z faktúry vyplýva, že v deň dodania tovaru/služby nebola peňažná pohľadávka autoservisu ešte splatná, čo je zákonná podmienka pre výkon zádržného práva. Do konania nebol predložený dôkazný prostriedok, ktorý by preukazoval odmietavé stanovisko autoservisu k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenej. Možno tak konštatovať, že omisívnym správaním

poškodenej došlo k navyšovaniu škody. Súd sa absolútne nezaoberal právnym posúdením § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka a vo svojom rozhodnutí nereflektoval nezákonný výkon zádržného práva.

37. K zamietnutiu jeho návrhu na nariadenie výsluchu poškodenej v pozícii svedka žalovaný uviedol, že tento jej výsluch mohol objasniť prinajmenšom dôvody výkonu nezákonného zádržného práva, resp. mohla uviesť iné objektívne okolnosti svojho nehospodárneho správania. Súd napriek tomu opäť tendenčne v jeho neprospech odmietol vykonať aj tento dôkazný prostriedok.

38. Podľa žalovaného on nie je povinný refundovať výdavok, za ktorým nie je daná konkrétna služba. Suma 30,- eur za pristavenie a odobratie náhradného vozidla nemôže byť odôvodneným a účelne vynaloženým nákladom, ak žalobca nepreukázal, že by pristavenie alebo odovzdanie vozidla prebiehalo na inom než obvyklom mieste, napr. na adrese trvalého pobytu poškodenej. Na veci nič nemení ani to, že si prenajímatelia náhradných vozidiel uvedený poplatok paušálne zahŕňajú do celkovej ceny prenájmu náhradného vozidla.

39. Vo vzťahu k nároku na úrok z omeškania žalovaný uviedol, že súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal, z akých dôvodov nerešpektoval právny názor Najvyššieho súdu SR prezentovaný v rozsudku zo dňa 26.02.2019 sp. zn. 1Cdo/212/2017.

40. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 C. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

41. V zmysle ust. § 380 ods. 2 C. s. p. odvolací súd je pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia viazaný dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v podanom odvolaní. Výnimku predstavujú len nedostatky týkajúce sa procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C. s. p.), na ktoré odvolací súd prihliada ex offio, teda aj bez toho, aby boli v odvolaní uplatnené.

42. V konaní pred súdom prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať. To znamená, že napadnuté rozhodnutie preskúmaval len z hľadiska dôvodov vymedzených odvolateľom.

43. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom spisu konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C. s. p. a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Skutkový stav posúdil v súlade s hmotným právom. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ust. § 220 C. s. p.

44. Podľa odvolacieho súdu náhradu nákladov vynaložených poškodeným účastníkom dopravnej nehody za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťovnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený. Účelom náhrady nákladov za používanie náhradného motorového vozidla je reparať poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Bol tak nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením iného náhradného motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla.

45. Žalovaný v odvolaní namietal, že náklady na prenájom náhradného vozidla v priznanej sume nepredstavujú účelne vynaložené náklady podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. a to pokiaľ ide o dĺžku trvania prenájmu náhradného vozidla a cenu denného nájomného.

46. Pokiaľ ide o účelnosť nákladov vynaložených poškodenou na prenájom náhradného motorového vozidla táto sa podľa žalovaného netýkala doby prenájmu po 15.10.2020 kedy bola vystavená faktúra za opravu motorového vozidla. Podľa odvolacieho súdu dátum dodania tovaru/služby uvedený na faktúre (v danej veci dňa 15.10.2020) nie je možné automaticky považovať za dátum, kedy si poškodený aj

fakticky môže vyzdvihnúť vozidlo zo servisu. O to viac, že v danej veci bola predmetná faktúra č. 2020554 vystavená iným subjektom ako žalobcom (dodávateľ Ján Vyletel, CARTECH, Bulharská č. 8527/8, Žilina). Nebolo preto možné žiadať od poškodenej, aby ihneď odovzdala náhradné vozidlo žalobcovi. Ani poukazovanie žalovaného, že poškodenej nič nebránilo, aby v uvedený deň (15.10.2020) uhradila všetky náklady za jeho opravu, ktorých náhradu by si u neho potom uplatnila nie je náležité keď fakturovaná suma bola v značnej sume (1.699,98 eur) a navyš mala byť splatná až dňa 29.10.2020. V danej veci k odovzdaniu náhradného vozidla došlo ešte skôr ako bol poškodenej oznámený výsledok šetrenia poisťovnej udalosti žalovaným zo dňa 22.10.2020, ktorý je jediným kritériom pre posúdenie účelnosti dĺžky prenájmu vozidla. Aj vzhľadom na uvedené čestné prehlásenie poškodenej o trvaní nájmu do 19.10.2020 bolo hodnoverným dôkazom.

47. Závery súdu ohľadom výšky denného nájomného za prenajatie náhradného vozidla odvolací súd považoval za správne. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný k odporu proti platobnému rozkazu predložil cenníky (č.l. 26-28 spisu). Rovnako aj žalobca vo vyjadrení k odporu (č.l. 40 spisu). Navyš žalobca, s ohľadom na námietku žalovaného týkajúcu sa toho, že predložil cenník od jemu spriaznenej spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o. (spoločnosť sídli na rovnakej adrese ako žalobca a riadia ju rovnaké osoby), na pojednávaní dňa 15.11.2021 predložil aj cenníky od iných spoločností. K týmto žalovaný v rámci svojho prednesu nezareagoval tvrdením či dôkazom. V súvislosti s výškou denného nájomného odvolací súd tiež uvádza, že zákon neukladá poškodenému povinnosť hľadať poisťovňu, ktorá by prenajímala motorové vozidlá najlacnejšie. Tento nie je povinný robiť akýkoľvek cenový prieskum pri výbere motorového vozidla.

48. Pokiaľ ide o poplatok 30,- eur za pristavenie a prevzatie vozidla odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu uvedeným v bode 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia pretože sa jedná o poplatok, ktorý súvisí s prenájomom vozidla a ktorý bol riadne dojednaný v zmluve o nájme č. 7/2020 z 05.10.2020.

49. Odvolací súd námietku žalovaného ohľadom nevykonania navrhnutého dôkazu - výsluchu poškodenej ako svedka - vyhodnotil ako nedôvodnú.

50. Civilný sporový poriadok ukladá stranám konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd však nie je viazaný návrh strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C. s. p.), nie strán konania. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom (stranou) nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi (strane) možnosť konať pred súdom (viď aj rozhodnutie NS SR s. zn. 4Cdo 262/2009, 3Cdo 50/2018 či R 37/1993). Rovnako Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 64/97 konštatoval, že do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník (strana) konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdom v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je však jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 C. s. p.). V danej veci zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.11.2021 vyplýva, že okresný súd o navrhnutom dôkaze žalovaného rozhodol a v odôvodnení rozhodnutia uviedol prečo ho nevykonal. Ani odvolací súd nevidel dôvod na vykonanie dôkazu navrhnutého žalovaným k okolnostiam zaobstarávania dĺžky a potreby prenájmu náhradného motorového vozidla. Navyš bez toho, aby boli ním prezentované ohľadom uvedených okolností akékoľvek konkrétne pochybnosti.

51. Žalovaný v odvolaní namietal aj priznanie úrokov z omeškania žalobcovi, ktoré je podľa neho v rozpore s § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. a rozhodnutiami najvyššej súdnej autority. V tejto súvislosti poukázal na závery uvedené v rozhodnutí NS SR z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017.

52. Podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti: a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

53. Podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

54. Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (pozn. 15a - § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

55. Podľa názoru odvolacieho súdu sa ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona, riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru, a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úroky z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. Žalovaný v odvolaní poukazoval na závery rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 22.11.2018. Pri akceptácii tam uvedeného názoru, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poistnú udalosť a výsledok oznámiť poškodenému, ale nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru, poskytnúť peňažné plnenie. Dovedené do ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodne a priori každý poistný nárok odmietnuť a každú poistnú udalosť iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poistné plnenie a poistné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventuálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru odvolacieho súdu nebol v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorým sa stal nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne, v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 Ústavy) a právo vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy). Vedený týmito úvahami sa odvolací súd nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018. Okresný súd preto správne priznal žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaný dňa 11.11.2020 skončil prešetrovanie poistnej udalosti, bol povinný do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poskytnúť poistné plnenie, čo neučinil, preto od 27.11.2020 sa dostal do omeškania. Od tohto obdobia prináleží žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške stanovenej v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Odvolací súd preto považoval za správne právne posúdenie veci okresným súdom o existencii nároku žalobcu na úroky z omeškania.

56. Vzhľadom na uvedené námietky, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní v rámci uplatnených odvolacích dôvodov nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a neumožňujú ani záver o vadách konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 415,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 415,68 eur od 27.11.2020 do zaplatenia. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania, založeného na zásade

úspechu žalobcu v spore (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.), ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

57. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca. Preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

58. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).